

Περίληψη εθνικού οδηγού Αυστρίας

(Σημείωση: Οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτόν τον οδηγό ήταν έγκυρες στις 30 Σεπτεμβρίου 2017, και υπόκεινται σε αλλαγές. Για ενημερωμένη πληροφόρηση χρησιμοποιήστε τους συνδέσμους που παρέχονται στον πλήρη οδηγό).

Τύποι επιχειρήσεων στην Αυστρία

Κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας για την ίδρυση μιας εταιρείας, πρέπει να προηγηθεί η επιλογή του πιο κατάλληλου τύπου της. Είναι μια δύσκολη επιλογή αφού δεν υπάρχει μια νομική οντότητα με εξασφαλισμένα μακροπρόθεσμα πλεονεκτήματα. Αυτός είναι και ο λόγος που μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγή της αρχικής επιλογής στη συνέχεια. Σε γενικές γραμμές, υπάρχει διάκριση ανάμεσα σε μεμονωμένες εταιρείες και διαφορετικού τύπου συνεργατικών εταιρειών. Η επιλογή τύπου εταιρείας που θα συσταθεί εξαρτάται από τις ανάγκες κάθε περίπτωσης. Στην Αυστρία υπάρχουν οι ακόλουθοι τύποι νομικών οντοτήτων:

- **Ιδιωτική εταιρεία** (“Einzelunternehmen)
- **Ανοιχτός συνεργατισμός** (“Offene Gesellschaft” - OG)
- **Περιορισμένος συνεργατισμός** (“Kommanditgesellschaft” -KG)
- **Οργανισμός βάσει αστικού δικαίου** (“Gesellschaft bürgerlichen Rechts” -GesbR)
- **Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης** (“Gesellschaft mit beschränkter Haftung” -GmbH)
- **Ανώνυμη εταιρεία** (“Aktiengesellschaft” - AG)

Έχει μεγάλη σημασία η επιλογή του τύπου σύστασης μιας εταιρείας, όχι μόνο όσον αφορά τα χρηματοοικονομικά της, αλλά και το κόστος λειτουργίας, τη μελλοντική φορολογία, τις βασικές προϋποθέσεις για θέματα κοινωνικής ασφάλισης και ευθύνης κλπ.

Εταιρική ευθύνη και φορολόγηση των εταιρειών

Η εταιρική ευθύνη είναι ιδιαίτερα σημαντική για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και τους συνεργατισμούς, όπου άμεση ευθύνη έχουν τα άτομα και οι συνεργάτες. Αυτό σημαίνει ότι στην περίπτωση εταιρικών χρεών, ο ιδρυτής είναι άμεσα υπεύθυνος με τα προσωπικά του περιουσιακά στοιχεία. Εξαιρέση αποτελούν εταιρείες περιορισμένου συνεργατισμού. Σε αυτή τη περίπτωση ο επιχειρηματίας αποτελεί τον γενικό εταίρο και έχει και τη γενική ευθύνη. Οι υπόλοιποι εταίροι έχουν την ευθύνη μόνο μέσω των καταθέσεων τους. Στην περίπτωση εταιρειών όπως για παράδειγμα περιορισμένης ευθύνης, οι μέτοχοι ευθύνονται μόνο μέσω των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας.

Η φορολογική επιβάρυνση είναι επίσης διαφορετική. Φορολογούμενος στις ιδιωτικές εταιρείες είναι ο ίδιος ο επιχειρηματίας, που πρέπει να δηλώνει τα κέρδη της επιχείρησής του (ασχέτως αν τα κέρδη αυτά έχουν φορολογηθεί) στο φόρο εισοδήματος.

Η **αρχή της διαφάνειας** ισχύει για τις εταιρείες και θέτει ως φορολογικό αντικείμενο τον ίδιο τον μέτοχο. Στην περίπτωση αυτή, το μερίδιο του κέρδους του μετόχου φορολογείται από το φόρο εισοδήματος.

Η **αρχή του διαχωρισμού** ισχύει για τις συντεχνίες. Αντικείμενο του φόρου είναι οι εταιρείες και όχι οι μέτοχοι. Συνεπώς τα κέρδη υπόκεινται σε φορολόγηση. Τα μερίσματα που κατανέμονται στους μετόχους, με τη σειρά τους, φορολογούνται με τον φόρο κεφαλαιουχικών κερδών.

Υπάλληλοι

Υπάρχει διαφοροποίηση ανάμεσα σε εργάτες και εργαζόμενους. Υπόκεινται σε οδηγίες και πρέπει να συμμορφώνονται με τα ωράρια εργασίας τους. Η απασχόλησή τους μπορεί να είναι πλήρης, μερική, περιστασιακή ή προσωρινή. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες μπορούν να επιλέξουν το δικό τους χώρο και ωράριο εργασίας, χωρίς να δεσμεύονται από συγκεκριμένες οδηγίες. Οι συμβασιούχοι εργάζονται επί πληρωμή. Επίσης ούτε οι εργαζόμενοι υπό εθελοντική βάση δεσμεύονται από συγκεκριμένες οδηγίες.

Εργασιακές σχέσεις και σύμβαση εργασίας

Η σύμβαση εργασίας είναι μια μόνιμη σχέση υποχρέωσης και, ως εκ τούτου, είναι κατευθυνόμενη είτε προς αόριστο είτε καθορισμένο χρόνο. Στην περίπτωση συμβάσεων εργασίας, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ εργατών και εργαζομένων.

Σύμβαση αορίστου χρόνου

Η σύμβαση αορίστου χρόνου εργασίας, καθώς και το συμβόλαιο εργασίας, αποτελεί μια μακροπρόθεσμη σχέση και τα εργασιακά οφέλη προκαθορίζονται. Ένας ελεύθερος επαγγελματίας επιλέγει ο ίδιος χρόνο και χώρο εργασίας, δεν υπόκειται σε ελέγχους από τον πελάτη του και δεν εμπλέκεται στις δραστηριότητες του πελάτη του. Δεν έχει δικαίωμα διακοπών ή αναρρωτικής άδειας, η σύμβασή του μπορεί να διακοπεί ανά πάσα στιγμή και χωρίς προειδοποίηση και είναι εγγεγραμμένος στο τοπικό ασφαλιστικό ταμείο υγείας και κοινωνικών ασφαλίσεων.

Σύμβαση εργασίας

Σύμβαση εργασίας και υπηρεσιών υπάρχει όταν ένα πρόσωπο - ο ανάδοχος - καλείται να παραδώσει συγκεκριμένο έργο σε άλλο πρόσωπο - τον πελάτη. Δεν αποτελεί σύμβαση εργοδοσίας, επομένως ο ανάδοχος δεν έχει καμία αξίωση σχετικά με το εργατικό δίκαιο ή τις συλλογικές συμβάσεις. Ο ανάδοχος σχεδιάζει τον τρόπο εκτέλεσης της εργασίας ο ίδιος, χρησιμοποιεί τους δικούς του πόρους και πρέπει να αντιμετωπίσει τα τυχόν λάθη. Επίσης πρέπει υποχρεωτικά να είναι ασφαλισμένος βάσει του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης καθώς και στην ασφάλιση υγείας και σύνταξης.

Συμβάσεις προσωρινής απασχόλησης

Οι συμβάσεις προσωρινής απασχόλησης ορίζονται για ορισμένο χρονικό διάστημα και λήγουν στο τέλος της συμφωνημένης προθεσμίας. Εάν υπάρχουν οικονομικοί ή κοινωνικοί λόγοι, μια προσωρινή

σχέση εργασίας συνάπτεται εκ νέου, αμέσως ή λίγο μετά τη λήξη της. Εάν δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι, δημιουργούνται «αλυσιδωτές συμβάσεις εργασίας», που θεωρούνται μόνιμες συμβάσεις .

Χρηματοδότηση

Υπάρχουν διάφορες δυνατότητες χρηματοδότησης:

- Επιχορηγήσεις για επενδύσεις, προσλήψεις και κατάρτιση εργαζομένων
- Ευνοϊκά δάνεια
- Συμμετοχικά κεφάλαια
- Δωρεάν συμβουλευτική και πληροφόρηση, νομική συμβουλευτική για νεοφυείς επιχειρήσεις, όπως επίσης και επιχορηγήσεις για υπηρεσίες συμβουλευτικής από εξωτερικούς συμβούλους
- Εξαίρεση από τέλη: Οι ιδρυτές και οι μεταβιβαζόμενοι εξαιρούνται από ορισμένα τέλη που συνδέονται με την ίδρυση ή τη μεταβίβαση των επιχειρήσεών τους

